

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

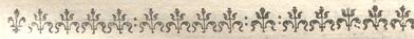
Cap. LXXXIII. Si vendito facta fuerit cum pacto de retrouendendo, venditor qui vigore illius pacti vult rem venditam redimere, Præfertur domino directo volenti illam jure retentionis feudalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

eandemque differentiam facit text. in dicta l. hac consuetissima, in princip. juncto §. per nuncupationem, quia loquendo de testamento mystico, dicit sufficere quod testator coram testibus dixerit suum esse testamentum, quod offertur; sed in nuncupativo necesse est quod septem testes testatoris voluntatem testamentum facientis audierint. Quod clarius etiam dicitur in l. heredes palam 21. ff. de heredib. insti. Guillelm. Benedic. in cap. Raynuitius, in verb. in extremis positus, de testam. & probatur in l. iubemus 29. Cod. de testam. ibi; in elogio, quod sine scriptura conficitur, necesse est testatorem voce exprimere nomen, vel nomina heredum: & ita iudicatum fuit apud Fabrum in Codice, tit. de testam. definit. 4. Prædicta probantur per Cyriac. contravers. 444. num. 98. & multis sequentibus. Quibus tamen adversatur Alexand. consil. 176. num. 5. & 6. lib. 5. Socin. sen. consil. 173. lib. 2. quos sequitur Tusch. in verb. Testamentum, conclus. 111. n. 2. §. Ego autem sententiam Cyriaci veritatem esse existimo per iura, & rationes ab ipso allegatas.

21 Tercio loco Dixi, dispositionem illam sustineri posse vigore clausulæ codicillaris in ea appositæ, & sic proximiores ab intestato censerentur gravati de restituendo heredibus scriptis, juxta tradita per DD. communiter in Authen. ex causa. Cod. de liberis præteritis, Rot. decis. 106. numer. 4. & 17. part. 7. recent. & quod dicta dispositio valeat jure codicillorum, comprobatur Turret. in tract. de claus. codicil. quæstion. 126. effect. 79.

22 Quia licet duo codicillorum genera DD. admittant, quædam videlicet nuncupativa, & alia in scriptis vel secreta, Comensis, Iaf. & Alexand. in l. final. Cod. de codicil. tamen codicilli secreti & in scriptis non subjacent tot solemnitatibus, sicut testamenta mystica: sed sufficit quod in istis adsint quinque testes subscripti, qui audierint ab ore proprio disponentis illam esse ultimam suam voluntatem. Grass. in §. codicillus, num. 10. Bellamer. dicto consil. 1. colum. 21. vers. circa istud, tertium dubium: quia codicilli nullam ordinationis solemnitatem desiderant, §. final. Insti. de codicil. Formam autem huiusmodi codicillorum in scriptis, fufius explicat Bellamer. d. consil. 1. in loco mox designato.

CAPVT LXXXIII.

Si venditio facta fuerit cum pacto de retrovendendo, venditor qui vult redimere rem venditam vigore illius pacti, præfertur domino directo volenti uti jure retentionis feudalis.

S V M M A R I V M.

- 1 Si emptor declaraverit se paratum esse retrovendere in vim pacti de retrovendendo, quod alioqui poterat impugnare, tenetur procedere ad retrovenditionem.
- 2 Dominus directus per suum consensum alienationis præstitum, à jure prælationis excluditur.
- 3 Dominus directus petendo laudemium, tacite renunciat iuri prælationis.
- 4 Generaliter quicumque potest habere regressum ad rem feudalem, sibi præiudicat per suum consensum.
- 5 Quod procedit, si consensus fuerit expressus, siue tacitus.

- 6 Renunciatio emptoris excludit eum à jure præsentis quoad retrovenditionem, sed non à futuro postea nato.
- 7 Clausula renunciationis omni legum auxilio, non potest extendi ad ius postea superveniens.
- 8 Per pactum de retrovendendo dominus directus excluditur à jure prælationis, si venditor emptorem cogere velit ad retrovendendum.
- 9 Dominus directus retinens jure prælationis, tenetur subire eadem pacta & onera quæ sunt in venditione comprehensa.
- 10 Ius Congruum locum habet in venditione sub pacto de retrovendendo facta, non tamen in præiudicium pacti redemptivi.
- 11 Contractus venditionis translati censetur in retinentem iure Congruum.
- 12 Ius prælationis domini directi potentius est iure vicini retrahere volentis.
- 13 Pactum de retrovendendo appositum in venditione, constituit partem pretii.
- 14 Dominus directus qui scivit pactum de retrovendendo, & non reclamavit tale pactum, etiam in sui præiudicium approbare censetur.
- 15 Annus qui datur à consuetudine vicini retrahere volentibus, non currit nisi lapso tempore retrovenditionis convento.
- 16 Pactum de retrovendendo excludit vicinum à iure Congruum rem venditam retinere volentem.
- 17 Ius prælationis cessat quando dominus directus non potest præstare illud, quod emptor venditori promissit.
- 18 Retrovenditio dependens à partium conventionem dicitur fieri ex causa præexistente & necessaria, nempe in executionem contractus præcedentis.

Facta venditione cuiusdam prædii cum pacto redemptivo intra quadriennium in favorem emptoris pro se, & successoribus suis quibuscumque stipulantis, venditor tertio jure pacti redemptivi cessit, qui dom adversus emptorem pactum exercere & redimere voluit, respondit emptor se paratum esse prædium dimittere, & pacto redemptivo acquievit. Deinde penitentia ductus dominum directum adivit, & ab eo jure prælationis dominicale quæsitit juxta Comitatus Venayssini consuetudinem, quæ (ut aliàs diximus) licitum est domino directo alteri jure prælationis concedere.

Quare cum concurreteret consensus emptoris, item pactum de retrovendendo, & jure domini directi emptori cessum, duæ ortæ fuerunt difficultates. Prima, utrum emptor per consensum, quem præstitit pacto de retrovendendo, ita sibi præiudicaverit, ut à domino directo jure prælationis postea acquirere non potuerit. Secunda, utrum casu quo sibi non præiudicaverit, pactum redemptivum contractui venditionis appositum potentius sit jure prælationis, seu retractus feudalis, domino directo, seu eius cessionario competenti.

In prima quæstione Dixi emptorem tanquam emptorem ita quidem pacto redemptivo consensum præstitisse, ut sub illa sola qualitate emptoris nullo modo, contravenire queat: quia per consensum redemptioni præstitum, tacite renunciavit juri quod forsitan potuisset habere ad impugnandum pactum, vel aliàs ad impediendam retrovenditionem. Ad 2. instar domini directi, qui si tacite vel expresse venditioni consenserit, excluditur à jure prælationis; veluti si in venditione intervenierit, vel pro evictione ca-
verit. Rip. variar. resol. cap. 7. num. 466. & 467. §. Si laude

laudem petierit, vel exegerit. Tiraquel. *de retract. lignag.* §. 23. num. 11. & aliis modis de quibus Ripol. loco citato. Sed non ideo exclusus est emptor à iure prælationis, sibi postea per dominum directum cello: quia licet verum sit renunciantibus etiam tacite non dari regressum ad bona, vel iura renunciata; l. *post diem, ff. de lege commiss.* l. si ea qua. Cod. qui accusare nō possunt. † & in terminis rei feudalisi adest text. in cap. 1. §. præterea quib. mod. feud. amitt. & ibi DD. asserunt eum qui potest habere regressum ad rem feudalem, sibi præjudicare per suum consensum: † quod extenditur etiam ad consensum tacitum: Roland. consil. 57. num. 12. & sequentib. vol. 3.

6 Tamen renunciatio illa tacita per consensum introducta non nocet emptori renuncianti, quoad ius futurum & postea quæsitum, de quo non cogitabat tempore præstiti consensus; atque ita quod uti emptor facere non potuit, illi præmissum est tanquam cessionario domini directi, & ab eo ius & causam habenti. Renunciatio enim qualibet quantumvis iuramento firmata, intelligenda est, dummodo subit eadem causa: l. *quaro, §. inter locatorem, ff. locat. l. qui servum, ff. de verb. obligat.* Menoch. consil. 749. n. 14. & 806. numero 5. & sequentib. Suid. decisio 289. numero 13. Galerat. *de renunciat. lib. 2. cap. 5. num. 24.* 7 Addit. de Burat. decis. 20. num. 11. † Vbi clausula renunciationis omni legum auxilio, non extenditur ad iura postea supervenientia. Odd. *ad fideicom. quæst.* 4. art. 6. num. 51.

Sed dubium ad hoc reducendum erat, utrum ius prælationis dominicale potentius esset iure competente venditori, ex pacto redemptionis: † Dixi venditorem in vim pacti de retrovendendo excludere dominum directum cuius cessionarium à iure prælationis: † Nam dominus non potest rem venditam iure retractus feudalis retinere nisi pro eodem pretio, & pactis in venditione contentis: Quia cum utitur iure suo, & prædium venditum retinet, subrogatur in locum emptoris. Vincent. de Franch. decis. 506. num. 18. † ubi dicitur quod licet ius Congruum locum habeat contra ementem cum pacto de retrovendendo; tamen qui in vim illius iuris rem emptam sibi retinet, debet eam tenere sub eodem pacto de retrovendendo: quia vicinus non potest rem ex illo iure retinere seu vendicare, nisi cum iisdem qualitatibus cum quibus emptor emit, Gratian. *discept. forens.*

11 c. 460. num. 36. † & contractus venditionis censetur translati & transfusus in eum, qui vult retinere rem venditam. Idem num. 65. & 66. † Ius autem directi domini potentius est iure vicini, ex consuetudine vel statuto retrahere volentis: ex Vincent. de Franch. decis. 610. Ratio differentie est, quia dominus directus respectu vicini fundatus est in iure communi, quod est potentius consuetudine vel statuto particulari, in quo censetur reservatum ius domini quod erat ante consuetudinem fundatum in dispositione legis: ut dicit Tiraquel. *de retract. lignag.* §. 21. *glos. univ. num. 2. & 3.* sed dum agitur de ipso emptore, ius ipsius fundatur in ipso contractu venditionis, in quo pactum retrovenditionis afficit dominum directum retinere volentem; cui ius non dat retentionem, nisi sub iisdem pactis & conditionibus inter emptorem & venditorem conventis; cum non possit retinere nisi pro eodem pretio: dicta l. final. Cod. de iur. emphyteut. ibi, quantum pretium revera ab alio percipi potest. † Pacta autem huiusmodi de retrovendendo, partem pretii constituunt. Salycet. in d. l. final. num. 3. & ex text. in cap. potuit. de locat. ibi, quantum sibi ab aliis offertur. Et facient tradita per Censum. de censib. quæst. 65. num. 3. & ibidem, decis. 71. numero 2. Rota.

decis. 571. num. 1. & per totum, par. 1. recent. † Et in terminis domini directi rem sub pacto de retrovendendo venditam retinere volentis, quod non possit impedire venditorem rem redimere volentem, maxime si dominus sciuerit illud pactum, & non reclamaverit; tradit Petrus Iacob. in praxi, in forma libelli super re emphyteut. fol. 13. verso, colum. 2. in principio, hoc etiam decidit Grimaudet, in dicto tractatu, des retractis, lib. 5. cap. 4. in princip. ubi allegat Castrenf. consil. 74. colum. ult. volum. 2. qui dicit vicinum non habere ius retractus, si emptor rem venditori restituat in vim pacti de retrovendendo; sed hoc nihil ad casum nostrum; sed amgus expresse hoc tenuit Chenu. in addit. ad Papon. lib. 11. tit. 7. arrest. 8. qui sic loquitur, Aussi pour vel contract, le Seigneur direct ne peut user du droit de prelation & retention, qu'après le temps de réemer expiré. † & facit à simili quod annus qui datur consanguineis ad retrahendum, non incipit currere nisi post tempus retrovenditionis præfixum. Loquet & ibi Addent. *littera R.* num. 46. res enim non dicitur alienata quamdiu à venditore recuperari potest. † Vnde indubitatum asserunt DD. in agnato qui iure retractus consanguinitatis rem venditam retinere vult, quod hoc non possit in præiudicium venditoris volentis vi pacto retrovenditionis in contractu appposito. Rip. in l. 1. num. 20. versic. ultimo fallit. ff. de privileg. credit. Ioan. Igneus, in repetit. l. contrahentem. num. 82. versic. & ista dilatio. Cod. de contrah. empt. inter Repetent. volum. 7. fol. 473. & nominatim quod dominus directus non possit impedire vim & effectum illius pacti, tradit Cald. de iure emphyt. lib. 3. cap. 13. numero 23. versic. nec similiter conquiri potest. † Iud generale est, ut quamdiu dominus directus tantundem præstare non potest, quantum emptor promissit, cesset ius prælationis. Cald. ibidem, num. 33. in fine.

Et retrovenditio quam nunc petit emptor, siue eius cessionarius, fieri dicitur ex causa præ existente & necessaria, in executionem contractus venditionis. Gratian. *discept. cap. 180.* num. 16 & 17. Vnde conclusum fuit venditorem retrahere volentem domino directo cuius cessionario præferendum esse.

CAPVT LXXXIV.

Vendito feudo, vel Castro, an censetur de venditione comprehensa iurisdictio. Feudum cum iurisditione utrum nobiliter possessorem. Dominus directus alicujus territorii quis esse potest nullum habens iurisditionem. Hominibus, subditis, & homagiis venditis quid in venditione contineatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Quamvis Castrum fuerit concessum in feudum, non tamen ideo sequitur per necesse quod concessa fuerit iurisdictio.
- 2 Si Passallus feudum habens, iurisditionem illi ex propria pecunia acquisiverit, finito feudo revertitur quidem ad Dominum, sed sine iurisditione, qua spectat ad Passallum acquirentem.
- 3 In actibus translativis, accessorium non omnino cobarens